

hovedet, for sagen er jo den, at det er den nuværende regering, der har soldet opsvinget op. Betalingsbalancen er ved at gå i underskud, og regeringen forringer nu yderligere de danske virksomheders konkurrenceevne med op til 3 mia. kr. med pinsepakken. Jeg synes, det er helt utroligt, sådan som regeringspartierne her forsøger fuldstændig at vende debatten på hovedet.

Sagen er jo den, at de offentlige udgifter stiger, og de stiger langt mere, end regeringen selv forudsiger. Det er et problem, som regeringen ikke ønsker at forholde sig til. Nej, for det er et væmmeligt problem for regeringen. Regeringen har overhovedet ikke selv noget bud på, hvordan man vil få styr på de offentlige udgifter.

Til hr. Klaus Hækkerup vil jeg sige, at sagen er jo den, at finansministeren, bl.a. med bruttoskatten, med udligningsordningerne, har fjernet ressourcerne fra kommunerne, men til gengæld har pålagt kommunerne yderligere udgifter. Så der er ikke noget at sige til, at kommunerne ikke har det nemt i øjeblikket. Det er fuldstændig korrekt, at med bruttoskatten har man undermineret skattegrundlaget for kommunerne, en underminering, som kommunerne aldrig nogen sinde har fået den rette lovede kompensation for. Det er en kendsgerning.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu ved jeg ikke, hvordan man i partiet Venstre opfatter ordet tilbud, men jeg hørte fru Ulla Tørnæs sige heroppe, at Venstre og De Konservative havde givet regeringen et tilbud, som regeringen ikke var gået ind på. Som jeg opfatter situationen – og det tror jeg de fleste, der deltog i de forhandlinger, gjorde – havde Venstre og De Konservative nogle krav, nemlig de krav, som fru Ulla Tørnæs stillede op, hvorefter regeringen gav nogle tilbud. Vi gav nemlig tilbud om at ville sænke rentefradragets skattemæssige værdi ikke til 32, men til 36 pct. Vi gav tilbud om at ville udskyde indfasningen af ejendomsværdiskatten, så det først var i 2001 og ikke 2000. Vi gav tilbud om at ville indfase ændringen af kapitalpensionsfradraget over en anden periode. Vi gav tilbud om, at befordringsfradragets ændring heller ikke skulle være det, der skilte os. Og vi gav tilbud om, at erhvervsskattedelen og pensionsskattedelen skulle skydes, som Venstre ønskede.

Det var regeringen, der gav et tilbud til Venstres og De Konservatives krav. Er det ikke korrekt?

Og er det ikke også en rigtig betragtning, som vi ser i Venstres formands ugebrev, at så er det igen strategien fra partiet Venstre, nemlig at Venstre vandt valget 89-89, og derfor var det en streg i regningen, at der faktisk var partier til anden side, som gjorde, at det ikke var 89-89, og derfor kom Venstre aldrig nogen sinde ud af busken?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Det var så en slags svar på, hvornår forhandlingerne mellem Danmark og Færøerne skulle være foregået. Men vi begav os så ind i februar måned, og endelig fik Venstre det folketingsvalg, de havde råbt på i en tre år. Så blev der valg på Færøerne. Så gik der lidt tid, og så skulle der dannes en færøsk regering også. Landsstyret blev dannet, og dér blev der så indledt det, som Folketinget forlangte.

Så januar, det blev det jo ikke. Næh, det er efter folketingsvalget, vi taler om nu. Så mit spørgsmål til fru Ulla Tørnæs er: Hvornår skulle regeringen have gjort det efter Venstres opfattelse? Skulle man have ventet? Mon ikke der var et parti, der så havde indkaldt til samråd?

Der var en anden myte, jeg vil benytte lejligheden til at komme ind på. Der var varm luft i regeringens børnefamiliepakke, sagde fru Ulla Tørnæs. Kan fru Ulla Tørnæs forklare familier med lave indkomster, at nedsættelse af forældrebetalingen til daginstitutioner er varm luft? Blot det.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Fru Ulla Tørnæs sagde før, at når hun havde brugt ordet utroværdig om økonomiministeren, var det, fordi økonomiministeren sagde ét og gjorde noget andet. Og så kan jeg ikke lade være med alligevel – fordi det er jo et ret stærkt ord at bruge – at sige, at jeg står med det interview, som fru Ulla Tørnæs snakker om. Og det er jo rigtigt, at når man går ned i første spalte i det interview, kan man se, at økonomiministeren siger, at der er ikke brug for et eller andet drastisk her og nu-indgreb. Så må man jo sige, at det lyder da, som om det er en rigtig overskrift.